

[H. C. Hansen.]

mellemtiden var, for igen at bruge det venlige regeringsblads udtryk, „den snilde statsminister Erik Eriksen“ påny på arenaen. Han havde, hvis bladet da på det tidspunkt var rigtigt underrettet, allerede lørdag eftermiddag — et kort citat —

„sluttet forlig med retsforbundet og kunne rejse hjem til konfirmation nogenlunde vis på, at værket nu går i havn. Han har sikret sig retsforbundets tilslutning mod en forhøjelse af børnetilskuddet på 3—4 mill. kr., hvad der vel må siges kun at være en pølse i slagte-tiden. En liberal front synes her dannet.“

Det var ganske interessant for os andre at få at vide, men det synes altså, som om den højtærede statsminister var ilet for hurtigt hjem til konfirmation. (*Oluf Pedersen*: Hvad er det for et blad?). Hvis jeg ikke husker forkert, er det „Frederiksborg Amtstidende“. Jeg skal finde citatet til det ærede medlem, hvis han gerne vil have det. (*Kristen Amby*: Amtstidenden er konservativ!). Er det et konservativt blad, der har sagt sådan noget? Jeg tror nu nok, det er et venstreblad. (*Hans Hedtoft*: Det bliver i familien!). Ja, det bliver i familien. Det var nu det.

Hvis man skulle tro „Nationaltidende“ her i København, havde statsministeren lavet „kejsersnit“ på retsforbundet. Nu tør jeg måske antyde, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen må være en noget urolig patient for en kirurg at tumle med. Jeg kan vistnok tillade mig at mene, at det kejsersnit, for at bruge „Nationaltidende“s udtryk, som statsministeren her gav sig i lag med, vil aldrig indbringe ham nogen rosende omtale for kirurgisk-politisk færdighed i noget fagtidsskrift.

Den højtærede statsminister tumlede med patienten i tre døgn, uden at der tilsyneladende kom noget levedygtigt barn ud af den historie. Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen gik sin vej, og han går nu rundt i en salig fryd over, at han, såvidt jeg har forstået ham, har lavet noget, som han opfatter som politisk taktik, sådan noget fornemt noget. Han er simpelthen forsvundet væk fra det hele uden at tage noget som helst medansvar for noget som helst, går jeg ud fra. Efter hvad det ærede medlem sagde i går, foreligger der ingen aftaler. Det er en rask makker, regeringspartierne her har rumsteret med, og det er en køn liberal

front, man her havde forventet at kunne danne. Det faldt sammen! Man førte ikke på normal vis forhandlinger i udvalget, men valgte at lave det, som bladet betegner som „den snilde statsminister“s forsøg på at tilvejebringe en liberal front her i rigsdagen mod socialdemokratiet.

Nu svirrer det i venstres presse og den konservative presse og min salighed også i den radikale presse med stærke og forargede ord om os: dette ansvarslose socialdemokrati, der vil tilvejebringe underskud på finansloven, har inflationstendenser og ikke forstår, hvad tiden kræver af os alle. Jeg ved ikke, om alt dette gør indtryk på nogen; men de folk, der skriver det i bladene, må vel tro det. Heroverfor stilles jo nemlig i den samme presse den saglighedens og ansvarlighedens falanks, som udgøres af regeringspartierne og det radikale venstre, suppleret op med en slags tilslutning eller lovet passivitet, eller hvad det nu er, fra retsforbundets side. Nu får vi jo se, hvor langt det går med disse aftaler. I hvert fald har de konservative blade her i hovedstaden meddelt, at forliget var sprængt, men at aftalerne holdt. Vi får se, hvordan det går, efterhånden som dagen skrider frem. Jeg er hidtil gået ud fra, at disse blade måtte være informeret fra det, man kalder velunderrettet hold.

Men nu det med ansvaret i forbindelse med socialdemokratiet og i forbindelse med de andre her i salen værende partier. Må jeg sige et par ord herom. Socialdemokratiet stemte i går for samtlige afgiftslove, altså for samtlige afgiftslove, og socialdemokratiet vil i dag stemme for de skattelove, som bliver resultatet af forhandlingerne. Vi håber, at det bliver skattelove, som er ændret i forhold til regeringens, ændret i overensstemmelse med vore ønsker, både hvad statsskatten og den fælleskommunale udligningsfond angår, men vi har ikke til hensigt — og ingen tror det vel iøvrigt heller på forhånd, men lad mig bare sige det — i sidste omgang, hvis afstemningerne om vore forslag går os imod, at forholde os passive overfor den nødvendige skattelovgivning. Det ville stride mod den linie, vi altid har fulgt. Vi tager medansvaret for samtlige afgifts- og skattelove.

Hvordan er det med den ansvarlighedens falanks, som regeringen her har sluttet sig til? Hvordan står det til dér, hvad dækker den liberale front, hvor vidt rækker dens